Єдиній

1

Скільки ніжности в Ваших долонях,
Скільки зоряних в зорі казок...
Знов палаю в солодкім полоні,
Знов Сахара, жага і пісок.

Хто Ви: Борджія чи Клеопатра,
Жанно Д’Арк українських степів?
В Вашім серці — незгаслая ватра,
В Вашім погляді — зоряний спів.

2

Навколо все чуже. Чуже до божевілля.
Цей дощаний театр, злинялі лаштунки...
Впиваю запах Ваш і п’ю солодкий біль я.
Вдивляюсь в профіль Ваш укохано-тонкий.

Стискають серце знов долоні льодовиті,
І ясно мені все: в оцім людськім кублі
Знайшов я Вас, знайшов, єдиная на світі —
Лілеє білая на зламанім стеблі.

3

Рокотало в антрактах із салі,
Ми сиділи в кутку куліс.
Було ясно: давно у Версалі
Цей вечір вже був колись.

Пам’ятаєте? Клавікорди
Мелодійно вели менует,
Засвітився Ваш профіль гордий,
І в П’єро запалав поет.